

nes quatre dones), figureu-vos les més nombroses de la ciutat i seran les que aniran dintre l'arca de set plaçes. Aquesta arca portarà el nom de «Patriarca Bonet» i aquesta serà el primer d'entrar-hi amb tot el seu criadero de persones i animals; seguidament entraran a dins una altre de les famílies que Déu no ha volgut donar fills, la família Puigvert, i per últim, el conglomerat carlí-monàrquic-jueu, Fajula-Castanyer. Aquí, a Olot, ja en tenim prou amb aquesta petita representació. No vaig voler molestar més a en Campos (del cel) perquè vaig volguer notificar al poble d'Olot la catàstrofe que es prepara. (Em sembla que no us podeu queixar!).

N. de la R. — «L'oncle Joan» està fent els passos precisos per a que també el vulguin dintre l'arca.

L'ONCLE JOAN A LES DONES

Un avis a les femelles,
si és que voleu fer-me cas:
¿Per què us pinteu des del nas
fins les ungles i les celles?...

—Esta be i uns precus...
—puix la costum es fa un dret—
que us poseu en el «morret»
una lliura de «xorís»?

Això va contra el marit,
que, al besar, té indigestió;
més no oblideu que el sabó
és barato i de profit.

La dona és tan... innocent,
abusant de la pintura,
que es fa una cara tan dura,
com si en fora de ciment.

No hi ha que perdre de vista
l'aigua, els polvos i el sabó,
perquè moltes, i en raó
en semblen «tontos de pista».

Fora les aficions varonils!
la Dona-Dona, s'imposa;
prou de «línea», que la rosa
llueix més entre pernills...

Perquè, seguint a aquest pas,
de voler tornar-se prima,
la dona serà una línia
sostinguda en un cor...

MAISON - LA

La Butifarra d'Honor

Cap persona seriosa pot passar per alt un període tan floreixent com el que estem vivint. En aquest nostre Paradís encantat, en que un aire de benestar, de cultura floreixent cada vegada més (que refreda a més de quatre) i en el que un manantial de sapiència o d'exemples imposats per màgics de l'heroïsmes, ens il·lumina; un arxi-pacífic i ultra-modèlic ciutadà espectant no pot de cap manera restar senzillament impassible i aturat. Si així estem, quina ha d'ésser l'actitud d'una opinió tan trascendental i autoritària com la del nostre benvolgut de tots Oncle Joan?

Qui dirà el contrari?

Ja ho veieu, doncs!! No podia ésser altra la seva decisió. Refermat per múltiples indicacions que se li han anat fent procedents, dit sia, de veritables forces vives, l'Oncle, excels i virtuós, al reaparèixer després d'una llarga temporada de repós ben fruit i aprofitat a les golfes de la senyorial Redacció, té l'honor de prendre la iniciativa en la tasca sublim d'enlairar a la categoria de glòries tot el bé de Déu de personalitats que neixen com bolets en aquesta fecundíssima terra. Aquí tenim, doncs, implantada la flamant, cavalleresca i quitxotesca Ordre (de nissaga nobiliària), «La Butifarra d'Honor».

El Decret que ho disposa és llarguíssim. L'Oncle ens permet resumir-lo i n'extreiem el succulent bocí que segueix:

Cerimònies que cal guardi en compte el con-

1) En l'hora solemne de la Condecoració, baixar el cap i rendir-se davant la Magestat de l'Oncle per a que aquest li col·loqui al seu coll (net) la sucosa ofrena que anirà lligada amb un cordill desfilat i en lloc visible ostentará la inscripció:

In capite burro, consumata fuit

2) Exhibir-la en totes les reunions de postin a les que assisteixi l'interessat.

3) Penjar-la al rebost.

4) Perfumar-s'hi amb la seva essència.

5) Després d'abrillantar-s'hi els cabells, engolir-la en un divendres quaresmal.

Conscient l'Oncle que no es pot premiar a tothom amb el mateix grau estableix tres butifarres: 1.ª Butifarra d'Honor, honoris causa. 2.ª Idem amb pinyó de nàcar i a la rostida.

Després d'una feixuga deliberació, el Molt Il·lustre Tribunal deixa caure la seva sentència amb tot el pes possible i sort que ho fa damunt la forta testa dels il·lustríssims ciutadans:

EMILI SALA (Gleyes)

Com a ideador de la Butifarra, se li concedeix sencera, honoris causa, amb pinyó; i una «aragadeta» tipus lerrouxista. Pot afegir-hi borles d'aurades conforme repeteixi la seva heroïsmes, però al Consistori, eh?

ENRIC DESCALS (torero)

Hauríem sentit no haver-li pogut ofrenar, doncs el testimoni de tot Olot congregat djumenge al Torin ans ho retreuria.

RECADER PUIG

OLOI. - Carme, 9. - (ESPARTERIA)

adumont